

[Erik Appel.]

haanende Angreb, der af tyske Embedsmænd i Sydslesvig rettedes mod den danske Befolkning i Nordslesvig, specielt mod Ungdommen. Den anden Aarsag var Fremmedartheden i det nye tyske Samfundssyn, der ret hurtigt i Nordslesvigs Grænseegne, stødte sammen med gammel dansk folkelig Samfundsopfattelse.

Disse to Aarsager havde som Virkning en Genopleven af det tidligere Spændingsforhold mellem de to Sindelagskredse med den Følge, at de, der i Dag er yngre end 40 Aar, blev draget med ind i Spændingen. Til de to Aarsager blev snart føjet en tredje, nemlig Kravet om Grænserevision, der rejstes i den tyske Vælgerforening.

Disse tre Aarsager er den virkende Baggrund, paa hvilken de danske Nordslesvigere Optræden maa ses; udtrykt i det ærede Medlems Billedsprog fra Ordførertalen er disse tre Aarsager den Sæd, der blev saaet fra tysk Side, og som det ærede Medlem nu høster Frugten af baade i Nyvækst og i Efterslæt. Det ærede Medlem behøver derfor ikke at undre sig over, at der slaar nogen Uvilje op imod ham og hans Kolleger af tyske Førere. Dette er for mig en sund og naturlig Reaktion hos den danske Befolkning, men det er ogsaa noget ganske andet end de impulsive Udtryk, der fra dansk Side under et Øjebliks Indvirkning fremsættes paa Gadehjørner og i Vekryds saavel som i Jernbanetogs Røgkupeer. Det var Mad for Kællinger i gamle Dage; Mænd, især Rigsdagsmænd, bør samle paa velovervejede Tale og kun fælde Dom ud fra den.

Med denne Bemærkning vender jeg mig til det ærede Medlems Omtale af Neutralitetsbegrebet og dets Anvendelse paa det danske Folk. Det ærede Medlem vilde paavise en Modsætning mellem Regeringens og det danske Folks Neutralitet, men en saadan Modsætning findes ikke. Det danske Folk staar sluttet bag sin Regerings Neutralitetserklæring. Derimod er der en naturlig Forskel paa Statens, Regeringens, Neutralitet og den enkelte Borgers. Statens Neutralitet er reel, den enkelte Borgers er formel. Hvis det ærede Medlem havde læst „Nordschleswigsche Zeitung“ for 17. Oktober nøje, vilde han deri have set, at Redaktør Harboe Kardel tilslutter sig et lignende Syn paa Neutralitetsbegrebet. Der staar: Neutralitet er ingen Overbevisning, den kan højst være Overbevisningens Negation. Ja, der advares ligefrem i denne af Redaktøren fremhævede Korrespondance mod denne Negation. Der staar:

„Den politiske Neutralitet maa ikke

føre til, at Ungdommen i de neutrale Stater indkapsles sig. Ungdommen skal se, lære, erkende ved at beskæftige sig med Tingene og derved komme til en Overbevisning.“

Nu er Forholdet jo det, at medens det ved Verdenskrigens Slutning var fra Rusland, det nye sociale Tankestof blev spredt ud over Verden, saa er det, siden Rigskansler Hitler skrev „Mein Kampf“ i 1924—25, fra Tyskland nyt socialt Tankestof spredes over Europa. Derved er Tyskland, især efter 1933, stillet *in medias res* og er blevet Genstand for en Verdensdiskussion. At der under en saadan Diskussion vil fremkomme eruptive Udbrud, kan ingen med Rette undre sig over; de er ogsaa fremkommet i Norden. Men Nordens Folk har ikke noget Ønske om at krænke de Førere, det tyske Folk selv har valgt sig; vi ønsker blot at bevare vor langt tilbage i Tiden grundlagte Selvstændighed og Frihed, ikke blot for Staten, men for den enkelte i Folket. Vel er vi Nordgermaner beslægtede med de midteuropæiske Germaner, men vore Livsvilkaar har været afgørende forskellige, fordi vi Nordgermaner fik frie og friske Grænser mod Himmel og Hav, medens de midteuropæiske Germaner fik de mange Problemgrænser til andre Folk. Derfor passer Nationalsocialismen ikke for os. Og derfor gik det ærede Medlem Hr. Jens Møller ind i en Illusion, da han paa den tyske Partidag i Haderslev den 22. Maj udtalte: „Vi er overtudet om, at de Ideer, som vi hævder, vil blive fælles for hele Nordslesvig.“ Det vil aldrig ske. Det tyske Riges Feltmarskal, Hermann Goering, ser da ogsaa anderledes paa dette. Han, der kender Norden fra personligt Ophold, udtaler, at det nordiske Folkestyre er af en særegen Art, passende netop for de nordiske Folk.

Der kan i denne Sammenhæng være Grund til at minde om de nuværende tyske Føreres Ønske om et godt Forhold til Norden, om en Udveksling inden for Tysklands og Nordens Kulturer.

Dette Ønske paaskønner vi, men det ærede Medlem Hr. Jens Møller vil da ogsaa forstaa, at skal der for andre Folk, inklusive det tyske, være Mulighed for en befrugtende Udveksling med Norden, maa dette Norden i fuld Frihed og i enig Vilje bevare sin gamle, dybt rodfæstede folkelige Tilværelsesmaade. Dette har ikke mindst Betydning i et Grænse-land, der har faaet Opgaven som Bro mellem to Kulturer. Den gammeltyske Sindelagsgruppe tilhører jo oprindeligt den nordiske Kultur, men nu er det ærede Medlems Arbejde siden 1930 gaaet ud paa at løse